

EUROPA-PARLAMENTET



SPECIALUDGAVE

DET EUROPÆISKE RÅD
den 17. og 18. juni 2004
Bruxelles

TALE AF FORMANDEN PAT COX
FORMANDSKABETS KONKLUSIONER



02/S-2004

Generaldirektoratet for Parlamentets Ledelse

DA

DA

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2004)
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2004)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\2004\06-Bruxelles

**TALE AF PAT COX,
FORMAND FOR EUROPA-PARLAMENTET,
TIL DET EUROPÆISKE RÅD**

Bruxelles

fredag den 18. juni 2004

VALGENE TIL EUROPA-PARLAMENTET

Dette er Det Europæiske Råds første møde efter valgene til Europa-Parlamentet den 10.-13. juni, som var den mest omfattende demonstration af grænseoverskridende demokrati på hele kontinentet, der nogensinde er blevet gennemført i Europa. Som formand for Europa-Parlamentet er jeg imidlertid nødt til at give udtryk for, at valgene, uanset specifikke individuelle resultater, efter min opfattelse var skuffende på to punkter.

Den relativt lave valgdeltagelse - på præcis det samme niveau som i 1999 i et Europa, der bestod af 15 lande (49 %), men med kronisk manglende valgdeltagelse i de fleste af de nye medlemsstater (26 %) - er en understregning af, hvad mange af os havde frygtet, nemlig at det er svært for mange mennesker at forholde sig til EU og værdsætte de ægte fordele, som EU indebærer for deres daglige liv.

For det andet tyder den voksende støtte til EU-skeptiske - og i nogle tilfælde EU-fjendtlige - kræfter på, at der i et lille men betydningsfuldt mindretal er tale om en negativ spiral, hvor holdningerne går fra ligegyldighed til fjendtlighed over for hele det europæiske projekt.

Valgene var en mulighed, der blev forpasset. Alt for mange politiske partier koncentrerede sig om nationale eller personlige emner. Europa var i meget stor udstrækning den ingrediens, der manglede ved valgene til Europa-Parlamentet.

Politisk lederskab kræver nu et aktivt engagement i kampen for at vinde de europæiske borgers hjerter og bevidsthed. Hvis dette ikke sker, vil den negative udvikling fortsætte, og vi risikerer, at der ikke gøres fremskridt med det europæiske projekt. Resultaterne var skuffende for Europa-Parlamentet, men de bør være en advarsel til alle institutionerne. Og de regeringer, som forhåbentlig efter denne weekend vil føre ratificeringskampagner, når der skal afholdes folkeafstemninger i deres lande, har fået en klar advarsel.

Det er nu de europæiske statsmænds opgave at gå i brechen for Europa. Vi skal forsvare vor europæiske vision på et sprog, som folk kan forstå. Det Europa, som vi forsvare, skal være et Europa, der er relevant. Europa er ikke alene den mest succesrige demonstration af forsoning, som verden nogensinde har oplevet, det handler også om arbejdspladser, sikkerhed, bedre infrastrukturer og høje miljøstandarder. Det handler om at skabe økonomisk vækst, velstand og sikkerhed for vore befolkninger. Hvis vi kæder vore politiske ambitioner for Europa sammen med behovet for at tilgodese borgerne, hvis vi betoner den europæiske dimension i de spørgsmål, som vi ved, giver dem anledning til bekymring - arbejdsløshed, terrorisme, kriminalitet, pensionsfondenes fremtid, økonomisk vækst, og navnlig i de nye medlemsstater, reform af landbruget - vil vi kunne vende udviklingen, og måske vil det lykkes os at få den begejstring for Europa, som i så høj grad manglede i sidste uge, til at blusse op igen.

*
* *

ET OMRÅDE MED FRIHED, SIKKERHED OG RETFÆRDIGHED: BEKÆMPELSE AF TERRORISME

For så vidt angår levering af de resultater, som folk ønsker, og hvor Europa indebærer en klar merværdi, rangerer forebyggelse af terrorisme og skabelse af et fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed højt. Jeg vil derfor i dag gentage det krav, som Parlamentet fremsatte allerede den 11. marts, om, at Det Europæisk Råd på et Tammerfors II-møde skal gennemføre en undersøgelse af de erfaringer, der er gjort med politikken de seneste fem år - hvor så vel mangler som resultater skal behandles - og hvor der med afsæt i mødet i dag skal udarbejdes en ny dagsorden og et mellemlangt program, der afspejler den presserende politiske nødvendighed og strategi. Jeg vil i den forbindelse specielt anmode Dem om, at det pågældende Råd udarbejder lovgivning på dette område, der er så vigtigt for borgerne, og at det ikke sker bag hverken de nationale parlamenters ryg eller bag Europa-Parlamentets ryg, men åbent og med ægte høring af og dialog med parlamentarikerne.

UDVIDELSEN

Formandskabet understregede i udkastet til konklusioner med rette, at Bulgarien og Rumænien indgår i den ufravigelige femte udvidelse af Den Europæiske Union. På Europa-Parlamentets vegne glæder jeg mig over de meget betydelige fremskridt, som begge lande har gjort i tiltrædelsesforhandlingerne - og navnlig over, at alle forhandlingskapitlerne med Bulgarien er blevet afsluttet i denne uge. Parlamentet har givet udtryk for meget specifikke betænkeligheder med hensyn til reformprocessen i Rumænien. Hvis Rumænien ikke gennemfører reformerne, er der risiko for, at det vil differentiere sig i udvidelsesprocessen.

Parlamentet bifalder i høj grad tanken om, at forhandlingerne med Kroatien skal indledes i begyndelsen af 2005. Som De, hr. formand, gjorde opmærksom på i Deres konklusioner, bør det, at Kroatien går ind i næste fase af sin tiltrædelsesproces, være en tilskyndelse for landene på det vestlige Balkan til at engagere sig i det nye europæiske perspektiv.

Med hensyn til Tyrkiet vil Det Europæiske Råd i december afgøre, om der skal fastsættes en dato for indledning af forhandlinger. Det Europæiske Råd vil finde hensigtsmæssig vejledning i Kommissionens rapport, der forventes her til efteråret. Jeg håber imidlertid, at De vil registrere, at vi anerkender de fortsatte reformbestrebelse i Tyrkiet og den meget positive rolle, som Tyrkiet har spillet i forhandlingerne om og efterdønningerne af Annan-fredsplanen. Vi er i Parlamentet især glade for, at Leyla Zana, vor Sakharov-prismodtager, og hendes kolleger er blevet løsladt.

*
* *

I dag taler jeg til Dem for trettende og sidste gang siden begyndelsen af mit mandat som formand for Europa-Parlamentet. I den periode har Europa-Parlamentet efter min opfattelse vist, at det er en **moden og pålidelig lovgivningspartner** for Rådet og Kommissionen, og det har hele tiden betonet, at det er politikken, som har forrang.

Europa-Parlamentet har i de seneste fem år løst sine institutionelle opgaver gennem en **effektiv og ansvarlig** udøvelse af sine lovgivningsmæssige beføjelser. Der er i de seneste fem år med succes blevet afsluttet 403 fælles beslutningsprocedurer og 86 forligsforhandlinger - 250 % flere end i den foregående femårige periode. Kun to forslag blev ikke vedtaget - nemlig direktivet om overtagelestilbud i 2001 og direktivet om havnefaciliteter i 2003.

Parlamentet har helt klar **ikke søgt at udnytte sine parlamentariske prærogativer til det yderste**. Næsten en tredjedel af procedurerne har haft et hurtigt forløb og er blevet vedtaget under førstebehandlingen, medens halvdelen af alle procedurerne er blev vedtaget og afsluttet ved andenbehandlingen i "præ-forligs"-procedurer, hvilket indebar, at kun en femtedel gik videre til den egentlige forligsprocedure. Sagt med enklere ord, så har Parlamentet og Rådet brugt lovgivningsinstrumentet politisk med stor og sund fornuft og med et strategisk sigte.

Da jeg talte til Dem for første gang, det var i Barcelona, talte jeg om, at vi skulle fjerne leveringskløften over for borgerne. Og intetsteds er dette behov mere synligt end på Lissabondagsordenen, **hvor der er en leveringskløft, som styrer os hen imod en troværdighedskløft** over for hele projektet. Jeg er glad for at kunne sige, at Parlamentet gennem hele valgperioden har leveret 100 % og har bevist sin beredvillighed til at levere lovgivningsmæssig ansvarlighed og til at arbejde hurtigt. Takket være Deres samarbejde og samarbejdet med det irske formandskab har Parlamentet kunnet afslutte sit arbejde med en hidtil uset "afgangshastighed". Og dette må vi ikke tabe på gulvet.

De **husker sikkert, at jeg i Barcelona også foreslog en interinstitutionel aftale om bedre lovgivning - med vedtagelse af et sæt retningslinjer** med henblik på at opnå større effektivitet og åbenhed i vores fælles udarbejdelse af europæiske love, **og dette har vi da også opnået**. Kvaliteten af vor lovgivning er af afgørende betydning. Og vi bør **nu anvende** den aftale, vi indgik.

For det første tror jeg, at vi skal hente **konsolidering** og **forenkling** af lovgivningen frem fra sidelinjen, hvor disse aspekter har været parkeret i alt for lang tid, og frembringe viljen og ressourcerne til at foretage en gennemgribende revision af det tunge og u håndterlige lovgivningskorpus. Vi bør udarbejde **et fælles og prioriteret program for alle tre institutioner med en præcis tidsplan**. Vore erklærede mål om **enkel, klar og sikker** lovgivning bør genspejle sig i vore resultater.

For det andet bør vi kaste **et alvorligt blik på de alternativer til regulering, som aftalen frembyder**. Vi er naturligvis nødt til at regulere på europæiske plan, men vi **bør gøre det bedre, og vi bør gøre det i mindre omfang**. Det er et subsidiaritetsspørgsmål, som vore institutioner kan nå til enighed om, men det er også noget, som påvirker konkurrenceevnen. Vi har bestemt ikke noget ønske om at bremse væksten gennem unødvendige regler og reguleringer, når der er gennemførlige og fleksible alternativer til rådighed.

For det tredje er det nødvendigt, at vi så hurtigt som muligt vedtager **fælles kriterier og en fælles metode til konsekvensanalyse** i lovgivningsproceduren for bedre at kunne måle de **budgetmæssige og økonomiske** virkninger af den lovgivning, vi udarbejder, for **beskæftigelsen, konkurrenceevnen og miljøet**. Og, endnu en gang må det understreges, at lovgivningens kvalitet og i sidste instans også de europæiske borgere vil lide under det, hvis vi ikke sætter vilje og ressourcer ind på opgaven,.

Det er nødvendigt, at vi på flere områder for offentlig politik bevæger os fra rosværdige udtalelser om gode hensigter til praktiske resultater. Alt for ofte er der kløfter mellem vore politiske forhåbninger og vor kapacitet og politiske vilje til at handle. **Det vil være centrale opgaver for den næste Europa-Kommission og det næste Europa-Parlament at koncentrere sig om det væsentlige og fokusere på levering**. Dette vil i høj grad blive lettet af, at der lægges en fornyet betoning på, at Europas offentlige målsætninger skal kommunikeres på et jævnt sprog.

Frem for alt er vi, når vi kommunikerer med offentligheden og i vore kampagner, nødt til at tale om et Europa, som virkelig giver mening. Vi er nødt til at tale om et Europa med værdier og må ikke begrænse os til udelukkende at tale om sterile europæiske markeder eller indviklet fælles landbrugspolitik, hvor uomgængeligt det end måtte være. Vi skal tale til folk om, at vi tror på et pluralistisk demokrati og om, hvor centralt det er for det europæiske projekt.

Vi har skabt en ny europæisk vej. Og vi må ikke være tøve med at lade den manifestere sig fuldt ud på en multilateral global scene.

Denne dagsorden, der er baseret på værdier, forpligter os til at lægge betoningen på, at vi skal udforske og skabe **nye europæiske harmonier** i fællesskab. Dette er den nye horisont. Dette er **det skridt, der går længere end et harmoniseret Europa**. Jeg er sikker på, at dette nye Europa, der er styrket af stærke valutaer, fokuseret på, klare interesser, med større kapacitet til at handle og understøttet af fælles politisk vilje og visioner, kan leve op til det nye århundredes globale udfordringer.

Dette Europæiske Råd har en overordnet opgave, nemlig at vedtage en god forfatning, som omsider vil afslutte den lange periode, vi har gennemlevet med institutionel navlebeskuelse, men som imidlertid skal gå hånd i hånd med en forpligtelse til at opnå den støtte fra offentligheden, som er nødvendig for at få den ratificeret, og for en fornyelse af EU-institutionerne, navnlig af Kommissionen, efter valgene. Det er vort oprigtige håb, at De vil opnå dette mål her på dette møde. Det vil være det stærkeste signal til EU-skeptikerne og til dem, som betvivler, at det er vor faste målsætning at skabe et Europa, hvor hjulene kører igen, et Europa bestående af 25 lande, som fungerer.

*
* *